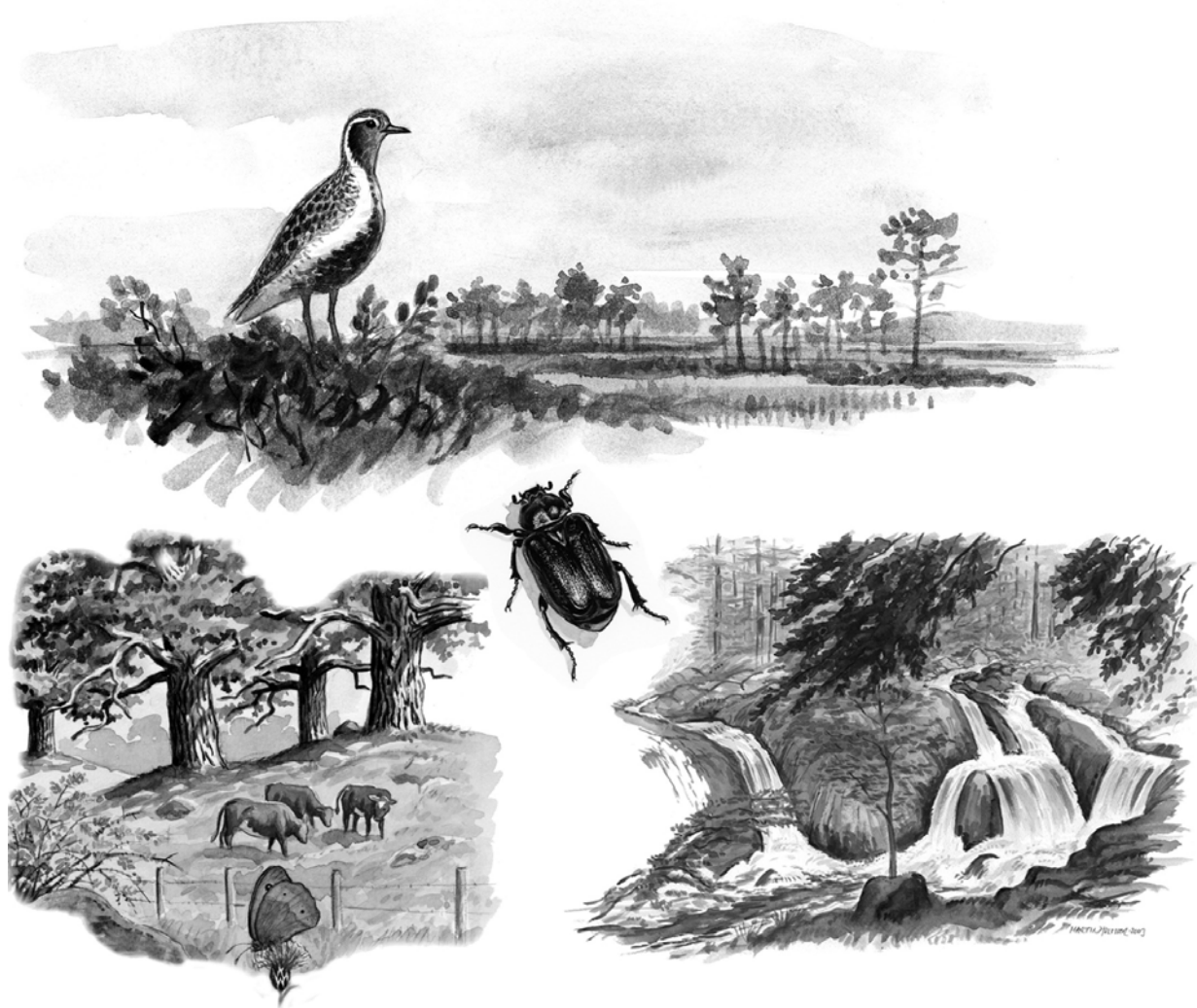

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0530076 Hössna prästgård

EU:s medlemsländer bygger upp ett sk. "ekologiskt nätverk" av naturområden som kallas Natura 2000. Livsmiljöerna för vilda djur och växter krymper i snabb takt och många arter hotas av utrotning. Länderna i EU samarbetar därför för att försöka bevara det europeiska växt- och djurlivet. Arbetet grundas på två EU-direktiv, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet.

Natura 2000-områden i Västra Götalands län

I Västra Götalands län finns 406 av regeringen beslutade Natura 2000-områden (t.o.m. år 2004) som sammanlagt har en yta av cirka 240 900 hektar. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU direktiven bestämda naturtyper och arter. I länet förekommer 54 av dessa naturtyper och 95 djur- och växtarter. Arbetet med att utse områden har pågått sedan EU-inträdet 1995. Naturtyperna kan sammanfattas i följande kategorier och täcker cirka hälften av den totala ytan.

- Berg / hållmark, 3 800 ha
- Odlingssmark / hed, 3 506 ha
- Lövskog, 5 248 ha
- Barrskog, 8 475 ha
- Våtmark / hed, 14 218 ha
- Sötvatten, 21 567 ha
- Sötvatten, Vättern, 60 000 ha
- Hav / kust, 25 304 ha

Bevarandeplanen

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden, vad som kan skada eller påverka naturvärdena samt vad som krävs för att de ska finnas kvar. Planen ska också underlätta vid tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplaner utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Planen kan dock revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den sägs vara ett "*levande dokument*". Det är därför aldrig för sent att bidra med kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. När bevarandeplanen ändras medför det att den måste fastställas på nytt. Markägare och andra berörda ges då nytt tillfälle att lämna synpunkter om ändringarna är av betydelse.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det gäller även åtgärder utanför Natura 2000-området (regleras av miljöbalken). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig om en skogsbruksåtgärd ska istället samråd hållas med skogsvårdsstyrelsen innan en åtgärd påbörjas.

Mer information

Länsstyrelsen - www.o.lst.se - Telefon 031-60 50 00 vx. - E-post: natura2000@o.lst.se

Skogsvårdsstyrelsen - www.svo.se - Telefon 033-17 73 30 vx. - E-post: svs@svsvg.svo.se

Naturvårdsverket - www.naturvardsverket.se

Om lagstiftningen som Natura 2000 bygger på

Ett Natura 2000-områdes juridiska status bestäms av flera paragrafer i miljöbalken. Förutom bestämmelser om områdesskydd och tillståndsprövning enligt 7 kap. miljöbalken är Natura 2000-områden även riksintresseområden enligt 4 kap. 1 och 8 §§ i miljöbalken, vilket innebär att Natura 2000-bestämmelserna får en tydlig koppling till en rad andra lagar som rör markanvändning. Bestämmelser som rör miljökonsekvensbeskrivningar (MKB), tillsyn och ersättningsfrågor m.m. i Natura 2000-områden finns även i miljöbalkens kapitel 6:1 och 7, 11:9, 17:3, 19:2, 21:7, 29:4 och 31:4 och 5 kap. MB samt i förordningen om områdesskydd (1998:1252).

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Caroline Edelstam

BEVARANDEPLAN

Fastställd

2005-08-15

Diarienummer:

511-26482-2005

Enligt sändlista

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0530076 Hössna prästgård

Kommun: Ulricehamn Områdets totala areal: 62 ha

Områdestyp: pSCI Biogeografisk region: Boreal

Naturtyper och arter som måste bevaras i området:

- 6210 - Kalkgräsmarker (*viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen
- 6270 - Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen*
- 6410 - Fuktängar med blååtäl eller starr
- 6510 - Slätterängar i låglandet
- 7230 - Rikkärr

Bevarandesyfte

Syftet med att låta området ingå i det europeiska nätverket Natura 2000 är att bidra till att upprätthålla gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå för de naturtyper och arter (enligt art- och habitatdirektivet) som ingår i området. Med gynnsam bevarandestatus menas att de ska bevaras långsiktigt. Biogeografisk nivå är en redovisningsenhet inom EU och som används i ett nationellt perspektiv. Naturtyperna är 6210 Kalkgräsmarker (ca 0,2 ha), 6270 Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (ca 3,6 ha) 6410 Fuktängar med blååtäl eller starr (ca 11,2 ha), 6510 Slätterängar i låglandet (0,1 ha) och 7230 Rikkärr (ca 5 ha). 6270 är en prioriterad naturtyp inom EU.

Syftet är även att de höga natur- och kulturvärden som uppkommit genom den historiska markanvändningen bevaras.

Regeringen fattade beslut om att föreslå området till Natura 2000-nätverket i januari 1997.

Beskrivning av området

Området är kuperat med stora höjdskillnader och ligger i en östvärd sluttning i Hössnadalen, som är en del av Åtrans dalgång. Den västra delen domineras av öppen betesmark på kalkrika grusavlagringar i form av åsar och kullar. Här finns rikligt med spår av fossil åkermark och även andra fornlämningar i form av gravar, en skålgrop och en hålväg. Längs med sluttningen ligger en hel rad av mycket artrika och intressanta rikkärr, som hävdas med bete eller slåtter. I rikkärren mynnar även många källor.

Östra delen av området domineras av fuktiga marker som under 1900-talet till stora delar har växt igen, men som delvis har restaurerats. Genom avverkning, röjning och hamlning håller de öppna markerna på att återskapas.

Vegetationen är mycket artrik och varierad, med hävdgynnade vegetationstyper och arter, varav en del är mycket sällsynta. Mest värdefulla är rikkärren men även i de torra – friska gräsmarkerna är artrikdomen och arttätheten hög. Exempel på arter som genom genom slåtter och betesdrift ska bevaras och långsiktigt kunna föryngra sig är vingvial, trollsmultron, jungfrulin, vårfingerört och backsippa samt fjällskära, kärrknipprot, majviva och smörboll.

Bevarandemål

Målet är att de artrika rikkärren, slåtter- och betesmarkerna är välhävdade och öppna med glest spridda buskar och träd, varav många är hamlade, samt har ett hävdgynnade växt- och djurliv. De historiska spåren är väl synliggjorda och framträder tydligt.

Exempel på uppföljningsbara bevarandemål beskrivs under respektive naturtyp och art. Vilka av dessa mål som kommer att användas i området bestäms när kompletterande inventeringar genomförs. Då kommer även koder som x, y och liknande att ersättas med siffror och arter.

Markägarförhållanden

Privata ägare.

Vad kan påverka negativt

Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Ohävd och igenväxning med buskar och träd. Felaktig skötsel, utebliven och/eller otillräcklig hävd.
- Sambete med gödsblad vall medför en indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga florin. Tillskottsutfodring ger samma negativa effekter. Året-runt-bete kan även medföra trampsador och skada grässvålen.
- Intensivt bete med tillhörande tramp kan skada bottenskiktet i blöta rikkärr.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectiner är negativt för den dynglevande faunan.
- Ändrad markanvändning i eller i anslutning till objektet, t.ex. skogsplantering.
- Åtgärder i närliggande våtmarksmiljöer kan även medföra negativ påverkan i objektet.

Följande faktorer kan vara negativa men regleras genom reservatsföreskrifter:

- Gödsling och användning av bekämpningsmedel.
- Dikning eller andra markavvattande åtgärder som kan påverka rikkärrens hydrologi och hydrokemi. Dämning.
- Markexploatering t.ex. för anläggning av väg eller uppförande av byggnad. Grävning, schaktning och andra ingrepp som kan skada markvegetationen.
- Tåktverksamhet.
- Uppförande av mast, antenn eller liknande fast anläggning.
- Framdragande av mark- eller luftledning.

Bevarandeåtgärder

Området är skyddat som naturreservat. En skötselplan finns (från 1998) och skall i allt väsentligt följas. Skötselplanen följs upp och utvärderas regelbundet (minst vart 10:e år). En stor del av området omfattas även av åtgärdsplaner med skötselvillkor och miljöersättning enligt det svenska miljö- och landsbygdsprogrammet för Sverige år 2000-2006.

Tre av rikkärren och en mindre slänt i den norra delen av området hävdas årligen med slätter. Slättern utförs med lie eller motormanuell slätterbalk. Det avslagna höet får ligga kvar och fröa av sig ett par dagar innan det förs bort. Ett par veckor efter slättern släpps djuren in på efterbete under en kortare tid.

Övriga rikkärr och gräsmarker betas med nötkreatur. I fuktiga – våta partier tillkommer betesputsning för att hålla efter högrötsvegetation som älgräs och andra ohävsarter. Om trampskador skulle uppkomma i rikkärren, eller om den karaktäristiska hävdgynnade floran minskar, stänglas dessa ytor in och sköts med slätter istället för bete.

Lövsly och unggran hålls efter med återkommande röjningar. Även enbuskar röjs eller stammas upp för att minska beskuggningen i täta partier. Föryngringen av hasselbuskar bör om möjligt ske på traditionellt sätt (avverkning jäms med marken) med ca 10 års mellanrum.

Delar av området är ännu skogbevuxet, men en stor del av naturreservatet har restaurerats och öppnats upp. I reservatets skötselplan är målet att all skogsmark i naturreservatet ska restaureras till hagmark och många träd ska topphuggas eller hamlas regelbundet.

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Bevarandestatus

Bevarandestatusen är god på torra till friska marker, samt i de slätterhävdade rikkärren. Bevarandestatus är mindre god i vissa betade fuktiga – våta marker. I den östra delen är bevarandestatus låg p.g.a. igenväxning.

Uppföljning av naturtyper och arter

De i bevarandeplanen angivna målen ska följas upp.

Bevarandemålen följs upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Naturtyper som inte kräver skötsel följs upp stickprovsvis med glesa tidsintervall liksom arter som till exempel förekommer på många lokaler eller som inte är hotade i så hög grad. Områden som vid basinventeringen inte konstateras ha gynnsam bevarandestatus följs upp regelbundet tills gynnsam bevarandestatus uppnåtts. Samtliga områden ska följas upp om de innehåller arter och naturtyper som är sällsynta, särskilt viktiga för biologisk mångfald eller kräver regelbunden skötsel.

Dokumentation

Jordbruksverket. Ängs- och betesmarksinventeringen 2002 - 2004. Objektrapporter.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län, 1987:3. Andersson, L., Appelqvist, T. 1987: Torrängar och rikkärr i Äträdalen.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. Elvingsson, P., Hindström, M. 1987: Ängar och hagar i Ulricehamns kommun. Rapport 1989:5.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län 1989: Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. Martinsson, P.-O. 1991: Rikkärr och örtrika fuktängar i Ulricehamns kommun. Rapport 1991:10.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1994: Värdefulla odlingslandskap i Älvsborgs län. Rapport 1994:5.

Länsstyrelsen i Västra Götaland län. 1998: Bildande av naturreservatet Hössna Prästgård i Ulricehamns kommun. Beslut 1998-10-19.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län. 1998: Skötselplan för naturreservatet Hössna Prästgård. Beslut 1998-10-19.

Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet (National Conservation Plan for the Agricultural Landscape). ISBN 91-620-4815-5.

Naturvårdsverket. ISBN 91-620-1113-8. Bingman, I. (ed.) 1994: Myrskyddsplan för Sverige.

Naturtyper, djur- och växtarter som speciellt måste bevaras i området

6210 Kalkgräsmarker (*viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen

Beskrivning: Naturtypen utgörs av torra-friska kalkrika gräsmarker ofta med ett stort inslag av örter. I Hössna finns en åsslänt strax öster om reningsverket med örtrik ängshavretorräng och rikligt med backsippa. Enbuskar växer även på åsen.

Förutsättningar för att naturtypen ska ha gynnsam bevarandestatus är att området hålls öppet och betas. Naturtypen är känslig för ökad beskuggning och förnaansamling (igenväxning), tillförsel av näring (gödsling), insådd av för naturtypen främmande arter samt kvävenedfall, surt nedfall och andra luftföroreningar som på sikt kan ha negativ påverkan på naturtypen. Den är också känslig för markexploatering och annan markanvändningsförändring i eller i angränsande områden.

Bevarandemål: Areal
-Arealen kalkgräsmarker ska vara minst x (0,2) hektar eller öka.

Struktur och funktion

-Minst 95 % av arealen ska vara väl hävdad varje år vid vegetationsperiodens slut. Med "väl hävdad" menas som regel att ingen skadlig ansamling av förna sker och att vegetationshöjden i genomsnitt är ca 3 cm på torra-friska marker.
- Negativa indikatorarter som hundäxing, hundkäx, brännässla, åkertistel och hallon förekommer med mindre än 5 % täckning eller frekvens.
- Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdad landskap ska vara högst x (25) %. Vedartad igenväxningsvegetation förekommer ej (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x av de typiska kärlväxtsarterna backsippa, brudbröd och ängshavre ska förekomma i minst y% av provytorna.

Negativ påverkan: Exempel på vad som kan påverka naturtypen negativt är ohävd och igenväxning med buskar och träd. Se i övrigt den övergripande delen.

Bevarandeåtgärder: Röjning av enbuskar som breder ut sig i den sydvända slänten. Fortsatt bete. Se i övrigt den övergripande delen.

Bevarandestatus: Större delen av åsen har gynnsam bevarandestatus, men delvis finns för mycket enbuskar. Backsippan växer endast på ytor som är 100% solbelysta i den sydvända sluttningen.

Uppföljning: Se den allmänna beskrivningen. Uppföljningsmetoder kommer att beskrivas senare.

6270 Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen*

Beskrivning: Naturtypen utgörs generellt av torra till friska gräsmarker i låglandet, med lång kontinuitet av betesdrift. Markerna kan i tidigare skeden ha varit slätterhävdade. De är mer eller mindre ogödslade och har ofta en artrik vegetation av hävdgynnade kärlväxter och svampar (vaxskivlingar). Träd kan förekomma, dock får trädskiktets krontäckning inte överstiga 25 %. Naturtypen uppvisar i landet en mycket stor variation.

Naturtypen finns spridd på olika ytor inom området, på torr till frisk mark med glest spridda buskar och enstaka träd, ofta hamlade. Vegetationen är artrik med hävdgynnade arter som backsippa, backtimjan, blåsuga, kattfot, vårfingerört och änsgrädd.

Naturtypen är beroende av ljus och kontinuerlig hävd. Den är känslig för upphörd hävd och igenväxning, gödsling, ändrade hydrologiska förhållanden samt kvävenedfall, surt nedfall och andra luftföroreningar som på sikt kan ha negativ påverkan på naturtypen. Den är också känslig för markexploatering och annan markanvändningsförändring i eller i angränsande områden.

Bevarandemål: Areal

- Arealen artrika låglandsgräsmarker ska vara minst x (3,6) hektar.

Struktur och funktion

- Minst 95 % av arealen ska vara väl avbetad varje år vid vegetationsperiodens slut. Med "väl avbetad" menas som regel att ingen skadlig ansamling av förna sker och att vegetationshöjden i genomsnitt är ca 3 cm på torra-friska marker.
- Negativa indikatorarter förekommer med mindre än 5 % täckning eller frekvens. Med negativa indikatorarter menas arter som hundäxing, hundkex, brännässla, åkertistel och krusskräppa.
- Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdat landskap ska vara mellan x (0) och y (25) %. Vedartad igenväxningsvegetation förekommer inte (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
- Antalet hamlade träd ska vara minst x stycken.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter bibehålls eller ökar. Minst x av de typiska kärlväxtarterna backsippa, backtimjan, blåsuga, kattfot, vårfingerört och änsgrädd ska förekomma i minst y% av provytorna.

Negativ påverkan: Exempel på vad som kan påverka naturtypen negativt är ohävd och igenväxning med buskar och träd. Se i övrigt den övergripande delen.

Bevarandeåtgärder: Fortsatt bete årligen. Se i övrigt den övergripande delen.

Bevarandestatus: Bevarandestatus är god.

Uppföljning: Se den allmänna beskrivningen. Uppföljningsmetoder kommer att beskrivas senare.

6410 Fuktängar med blååtäl eller starr

Beskrivning: Naturtypen utgörs av fuktäng med lågvuxen gräs-starrdominerad vegetation. Arter som hirsstarr, stagg, kärrsälting, smörboll och ängsvädd förekommer. Variationen är stor mellan olika typer av fuktängar.

Fuktängar finns spridda i områdets nedre delar, delvis dominerade av knapp- och veketåg.

Naturtypen är beroende av ljus och kontinuerlig hävd i form av slåtter eller bete i kombination med återkommande slyröjning. Den är känslig för upphörd hävd och igenväxning, gödsling, ändrade hydrologiska förhållanden samt kvävenedfall, surt nedfall och andra luftföroreningar som på sikt kan ha negativ påverkan på naturtypen. Den är också känslig för markexploatering och annan markanvändningsförändring i eller i angränsande områden.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen fuktängar med blååtäl eller starr ska vara minst x (11,2) hektar.

Struktur och funktion

- Minst 95% av arealen ska vara väl hävdade varje år vid vegetationsperiodens slut. Med "väl hävdade" menas som regel att ingen skadlig ansamling av förna sker och att vegetationshöjden vid vegetationsperiodens slut i genomsnitt är 5-7 cm på fuktiga marker och 7-10 cm på våta marker.

- Frekvensen av negativa indikatorarter är mindre än 5%. Med negativa indikatorarter menas arter som älgört, grenrör, hundkex, brännässla m.fl.

- Naturtypen är som regel busk- och trädfri. Krontäckning av träd och buskar får högst vara 25%. Vedartad igenväxningsvegetation förekommer inte (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).

- Minst x ha av naturtypen har en ostörd hydrologi.

- Antalet hamlade träd ska vara minst x stycken.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter bibehålls eller ökar. Minst x av de typiska kärlväxtarterna hirsstarr, stagg, kärrsälting, smörboll och ängsvädd ska förekomma i minst y% av provytorna.

Negativ påverkan: Se den övergripande delen.

Bevarandeåtgärder: Fortsatt årlig hävd. Se den övergripande delen.

Bevarandestatus: Bevarandestatus är god i ca 50% av arealen, mindre god i övriga delar på grund av svag hävd mm.

Uppföljning: Se den allmänna beskrivningen. Uppföljningsmetoder kommer att beskrivas senare.

6510 Slätterängar i låglandet

Beskrivning: Naturtypen utgörs generellt av artrika torra till fuktiga slätterängar som inte gödslats och där traditionellt ängsbruk bedrivs. Naturtypen är i allmänhet helt öppen men enstaka träd och buskar kan förekomma upp till 25% krontäckning.

I Hössna Prästgård slås en slänt med delvis fin ängsflora, norr om reningsverket. Marken är torr-frisk med arter som ängshavre, brudbröd, gökärt, svinrot, trollsmultron och vingvial. Slänten är öppen med enstaka enbuskar, björk och ask.

Förutsättningar för att naturtypen ska ha gynnsam bevarandestatus är att ängsmarken hävdas på traditionellt sätt med slätter, höbärgning och efterbete.

Eftersom kärlväxtfloran är hävdberoende är naturtypen känslig för upphörd hävd, felaktig hävd, ökad beskuggning (igenväxning) och tillförsel av näringsämnen (gödsling), insådd av för naturtypen främmande arter samt kvävenedfall, surt nedfall och andra luftföroreningar som på sikt kan ha negativ påverkan på naturtypen. Den är också känslig för markexploatering och annan markanvändningsförändring i eller i angränsande områden.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen slätterängar i låglandet ska vara minst x (0,1) hektar.

Struktur och funktion

- Vid vegetationsperiodens slut ska minst 95 % av arealen vara välhävdad med slätter och efterbete. Med "väl hävdad" menas som regel att ingen skadlig ansamling av förna sker och att vegetationshöjden i genomsnitt är ca 3 cm på torra-friska marker.

- Negativa indikatorarter som hundäxing, hundkäx, brännässla, åkertistel och hallon förekommer med mindre än 5 % täckning eller frekvens.

- Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdad landskap ska vara mellan x (0) och y (25) %. Vedartad igenväxningsvegetation förekommer ej (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).

- Antalet hamlade träd ska vara minst x (2) stycken.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x av de typiska kärlväxtarterna svinrot, trollsmultron och vingvial ska förekomma i minst y % av provytorna.

Negativ påverkan:

Exempel på vad som kan påverka naturtypen negativt är ohävd och igenväxning med buskar och träd. Se i övrigt den övergripande delen.

Bevarandeåtgärder:

Fortsatt årlig slätter med efterbete. Röjning av enbuskar. Återkommande hamling av lövträd. Se i övrigt den övergripande delen.

Bevarandestatus:

Bevarandestatus är god.

Uppföljning:

Se den allmänna beskrivningen. Uppföljningsmetoder kommer att beskrivas senare.

7230 Rikkärr

Beskrivning: I området finns flera rikkärr som hävdas med slätter och efterbete eller enbart bete. De mest värdefulla rikkärrarna är de som ligger i den norra delen av området strax öster om Hössna Prästgård och de som ligger söder om körvägen i den norra delen av området. Många av områdets kärr får sitt vatten från mynnande källdrag. I kärrarna finner man kärllväxter och mossor som är typiska för rikkärr men som idag är sällsynta eller ovanliga som t.ex. axag, kärrknipprot, fjällskära, slankstarr, majviva, ängsnycklar, rosettjungfrulin, tätört, kalkkamossa, grov källklomossa, piprensarmossa, kalklungmossa och rikkärrscapania (sårbar VU).

Naturtypen är beroende av ljus och kontinuerlig hävd i form av slätter eller extensivt bete i kombination med återkommande slyröjningar. Den är känslig för upphörd hävd och igenväxning, gödning, ändrade hydrologiska förhållanden samt kvävenedfall, surt nedfall och andra luftföroreningar som på sikt kan ha negativ påverkan på naturtypen. Den är också känslig för markexploatering och annan markanvändningsförändring i eller i angränsande områden.

Bevarandemål: Areal

- Arealen rikkärr ska vara minst x (5) hektar eller öka.

Struktur och funktion

- Täckningsgraden av ristuvor är högst x %. Utbredningen av fastmattor och/eller mjukmattor är minst y %.
- Minst x hektar (95% av den hävdade arealen) ska vara välhävdade varje år vid vegetationsperiodens slut. Med "välhävdad" menas som regel att vegetationshöjden i genomsnitt är 5-7 cm på fuktiga marker och 7-10 cm på våta marker.
- Täta bestånd (mer än 50 % täckning) av negativa indikatorarter som älgört och vass, större än x kvm/ha, förekommer inte.
- Vedartad igenväxningsvegetation förekommer inte (med "vedartad igenväxningsvegetation" menas träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
- Krontäckning av träd och buskar är högst 5 %.
- Hela arealen har ostörd hydrologi.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärllväxter bibehålls eller ökar. Minst x av de typiska kärllväxterna axag, kärrknipprot, ängsnycklar, majviva, tätört och fjällskära ska förekomma i minst y % av provytorna i fastmattorna.
- Förekomsten av typiska mossarter bibehålls eller ökar. Minst x av de typiska mossarterna piprensarmossa, kalkkamossa och rikkärrscapania ska förekomma i minst y % av provytorna i fastmattorna.

Negativ påverkan: Se den övergripande delen.

Bevarandeåtgärder: Minst 1,1 ha hävdas med slätter och efterbete. Slätten utförs omkring den 1 augusti varje år och kompletteras med efterbete, helst med nötkreatur, ett par veckor under september månad. Ca 3,5 ha betas extensivt varje år med nötkreatur, kompletterat med återkommande slyröjningar. Avverkning, topphuggning och röjning ska genomföras så att alla rikkärr blir mycket öppna. Alla diken med avvattande effekt ska fyllas igen. Se i övrigt den övergripande delen.

Bevarandestatus: Bevarandestatus är gynnsam i de slätterhävdade kärrarna.

Uppföljning: Se den allmänna beskrivningen. Uppföljningsmetoder kommer att beskrivas senare.
